

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU



Leden - únor 1998

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník č. 1-2/1998, vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 400 ks, cena 6,- Kč. Příspěvky zasílejte do každého
3. v měsíci na MěÚ ve Vysokém nad Jizerou PSČ 512 11.

Vytiskla tiskárna GLOS Semily, spol. s r.o. - tel./fax: 0431/2644 v roce 1998.

Robert Fulghum

*Všechno má určenou chvíli
a veškeré dění pod nebem svůj čas:
Je čas rození i čas umírání,
čas sázet i čas trhat,
je čas zabít i čas léčit,
čas bořit i čas budovat,
je čas plakat i čas smát se,
čas truchlit i čas poskakovat,
je čas kameny rozhazovat i čas kameny sbírat,
čas objímat i čas objímání zanechat,
je čas hledat i čas ztrácet,
čas opatrovat i čas odhazovat,
je čas mlčet i čas mluvit,
je čas milovat i čas nenávidět,
čas boje i čas pokoje.
Všechno má určenou chvíli
a veškeré dění pod nebem svůj čas.*

ZPRÁVY z městského úřadu

Vážení občané, milí členáři časopisu Větrník, dovoluji, abych Vás oslovil na počátku roku 1998. Osobně bych si přál, aby to byl rok vzájemného porozumění a tolerance. Ale vývoj současné situace v naší republice ukazuje, že to bude období, které s sebou přinese mnoho změn. Záleží opravdu jen na každém z nás, aby tyto změny přinesly nám všem pozitivní výsledky.

Moje poděkování patří všem lidem, kteří se podíleli i sebestmým pomocí na rozvoji našeho města.

V roce 1998 bych Vás chtěl požádat, abyste nebyli lhostejní k žádné vzniklé situaci v našem státě, ale i v našem městě a řešili ji s rozvahou ku prospěchu nás všech.

Nechť Vám nový rok 1998 přinese spokojenost, blahobyt a pohodu.

Jindřich Matura
starosta města



USNESENÍ

z 22. zasedání městského zastupitelstva ve Vysokém nad Jizerou konaného dne 1. 12. 1997 v sále hasičské zbrojnice ve Vysokém n. J.

● 313 Z/97 MZ neodsouhlasilo odprodej pozemků p.č. 1652/1 a stav.396 v k.ú. Vysoké n.J. panu Vladimíru Kuklovi.

● 314 Z/97 MZ odsouhlasilo odprodat panu Janu Noskovi pozemky p.č. 233/1, 233/3, 233/4, 232/1, 232/2 v k.ú. Sklenařice za cenu 50,- Kč/1m2

● 315 Z/97 MZ odsouhlasilo zveřejnit záměr města odprodat ze svého majetku pozemky p.č. 1918/+ě, 94/3, 1225/8, 1229/1, 1244/1, 1244/2 a 1224/1 v k.ú. Vysoké n.J.

● 316 Z/97 MZ neodsouhlasilo finanční příspěvek na spoje 11, 12 linky 530100

● 317 Z/97 MZ rozhodlo o paušální platbě za dopravní obsluhu zabezpečenou ČSAD BUS Semily (varianta I) za předpokladu, že tato varianta bude vycházet ze sazby 120,- Kč na jednoho obyvatele města

● 318 Z/97 MZ pověřilo komisi ve složení: Karel Bárta, Ing. Karel Kellner, Ing. Štěpánek výběrem nájemce koupaliště Ve Mlejnkách na rok 1998 do termínu 31.12.1997

● 319 Z/97 MZ neodsouhlasilo „úročení“ finančních prostředků mírou roční inflace na akci „veřejný kanalizační řád Knížkovi-hotel Morava“ ve prospěch potenciálních uživatelů kanalizačního řádu, kteří budou akci financovat

● 320 Z/97 MZ neodsouhlasilo opětovně finanční příspěvek na krytí neinvestičních nákladů na provoz LŠU v Jablonci n.J.

● 321 Z/97 MZ rozhodlo přdělit byt v čp. 28 /1 + zařízení/ panu Danielu Noskovi

● 322 Z/97 MZ rozhodlo pověřit firmu ROTES s.r.o. Rokytnice n.J. zabezpečením svozu TKO v roce 1998 ve smyslu zákona 125/97 Sb

● 323 Z/97 MZ rozhodlo odprodat všechny akcie VČE/967/ks z majetku města za cenu min. 1.600,- Kč za 1 akci, odpovědný starosta, tajemník MěÚ

● 324 Z/97 MZ souhlasí s navýšením úrokové sazby z úvěru ve výši 3 mil. Kč na zakoupení objektu MěÚ ve Vysokém n.J.

● 325 Z/97 MZ schvaluje pravidla platná pro krátkodobý pronájem prostor v hasičské zbrojnici ve Vysokém n.J. ve smyslu předloženého návrhu

● 326 Z/97 MZ pověřuje vypracováním novely OZV města o místních poplatcích v termínu do příštího MZ tyto osoby: Barta Karel, Dr. Dalibor Durdá, Ing. Pavel Štěpánek.

ZPRÁVY Z RADNICE aneb co se vodposledka ve městě skutečně šustlo KRÁTCE...

■ Byt v čp. 28 ve Vysokém n.J., který byl přidělen panu Danielu Noskovi, nemůže nový nájemce využívat. „Starý“ nájemce pan Dlouhý, kterému byl byt přidělen na dobu 1 roku, byt nechtěl uvolnit, pokud mu „někdo“ neuhradí náklady za natěračské práce, které v bytě provedl na své náklady zcela dobrovolně, bez souhlasu pronajímatele. Tato záležitost skončí pravděpodobně a zcela nepohodlně u soudu.

■ Město Vysoké n.J. odkoupilo v prosinci r. 1997 od fy Cimex objekt současné radnice čp. 306 ve Vysokém n.J.

■ Město Vysoké n. J. uzavřelo smlouvu s fi. EUROTEL na instalaci „přenosové“ antény na objektu ZŠ. Nájemné bylo stanoveno ve výši 70.000,- Kč ročně na dobu 10 let s nárůstem o procento inflace.

■ Vlastivědnému muzeu se podařilo získat formou sponzorského daru výpočetní techniku (PC 486 DX), která svými parametry plně zabezpečuje použití programu na zpracování a evidenci muzejních sbírek. Programové vybavení bude uhrazeno též ze sponzorského daru. Sponzorům patří nepochybně velké poděkování. Zapomíná se však s poděkováním lidem, kteří svou činností a snahou udlat něco navíc nad rámec svých povinností přesvědčili sponzory, že Vlastivědné muzeum ve Vysokém n.J. je tím subjektem,

kam mají být směřovány časti jejich finančních prostředků.

Jak ostrá hrana mezi urgentními žádostmi na MěÚ o navýšení finančních prostředků pro chod muzea v minulosti a mravenčí nenápadnou, možná méně vědeckou, ale nepochybně efektivnější činností současných zaměstnanců!

■ Město Vysoké n.J. uzavřelo koncem roku „kauzu nábytek muzeu“. Ono uzavření bylo „dotováno“ z městské pokladny částkou celkem 87.879,- Kč přesně v souladu s rozsudkem č. Ro 75/93 ze dne 7.12.1993 s chledem na dobropis 5 ks žadli od fy Interier Praha v částce 5.300,- Kč. Úhrada dluhu činila v roce 1997 cca 57.000,- Kč. Utopistické víze o vinárně fy ESTRELA v muzeu ve Vysokém n.J. nebyly zrovna levné. V přepočtu na obyvatele přispěl každý cca 65,- Kč. Městu „zůstal“ nevyužitý nábytek, dvoje vrata, kdesi zabloudilá barová deska a velký stůl. Hofko, prázdno, smutno.

Ing. Pavel Štěpánek
tajemník MěÚ

Víte, že...

● v nákupním středisku v prodejné průmyslového zboží došlo k přestavbě? Prodejna je zvětšena, je mnohem přehlednější a je rozšířena průchod mezi vystaveným zbožím. Jednotlivé sortimenty jsou: drogerie, barvy, laky, železářství, elektro-nářadí, kuch. zboží, porcelán, sklo, umělé hmoty, hračky a papírnictví.

Přijďte se podívat!

MĚSTSKÉ MUZEUM - výroční zpráva -

Jako loni touto dobou hodnotíme i letos minulý rok a rádi vás přitom seznámíme s tím, co se podařilo, co nového možno v muzeu vidět a co se chystá.

Buďte vás jistě zajímá, že v roce 1997 přišlo do muzea 12.732 návštěvníků, což proti roku 1996 (11.048) je slušný výsledek. Nejvíce návštěv jsme zaznamenali o vánočních a novoročních svátcích, jeden den až 248 osob. Za vstupné bylo vybráno 134.990,- Kč. V předchozím roce 1996 100.021,- Kč.

Uskutečněné výstavy - přízemní výstavní místnosti:

- 1) Vánoční zvyky a betlémy
Fotografie M. Janury
Domácnost našich babiček
- 2) Betlémy, jesličky, vánoční zvyky
v galerii - Obrazy a plastiky
Obrazy St. Smutky
Výstava SČDO
Obrazy a plastiky

V současné době trvá až do 31.3.1998 výstava v přízemí - Betlémy, jesličky a vánoční zvyky, výstava v galerii je rozšířena o expozici F. Hanuše, místního fezbáře, fotografa a divadelního ochotníka.

Na duben až červen chystáme výstavu barevných fotografií L. Holubce Nepál-Indie, na červenec-srpen výstavu ručních domácích prací, na září-listopad Polodrahokamy a šperky firmy Gema a na prosinec opět vánoční výstavu. Nahore v galerii na leden až prosinec bude v jedné části stálá výstava Obrazy - plastiky, sklo a fez-

by ze sbírek muzea, v srpnu-listopadu Akvářský lag. arch. J. Pavlička.

Největší akcí roku 1997 bylo přestěhování sbírek a knihovny ze Sklenářce do nově přiděleného depozitáře MěU a s tím spojené práce na třídění sbírek, ošetřování a restaurování, údržba, přemístění některých exponátů do muzea k oběhací expozici (nejstarší skříň z r.1773 a dvě truhly). ZŠ předána sbírka motýlů a brouků, vzorky dřev a minerály.

S touto akcí souvisí i přestěhování knihovny p. Koldovského, která obsahovala téměř 4000 knih. Nejprve se musela z krabic třídit zvlášť tato knihovna od ostatních knih studijní knihovny a staré knihovny včetně starých tisků. Potom oněch 4000 svazků prošlo dále rukama pí lvy Řehořové, která vybírala pro místní knihovnu, část vybrali pracovníci muzea pro muzeum do studijní knihovny, dále pak vybírala Městská knihovna Semily, Okresní archiv, pan F. Vodseďálek pro knihovnu ve Stanovém, část je připravena pro Národní knihovnu v Praze, vybere pověřený p. Michal Ják, část vybraná pro penzion seniorů ve Vysokém.

Pokračovalo dále třídění předmětů ve sklepech, jejich ošetření, restaurování a údržba, evidence a nové uložení. Při výše uvedených akcích bylo vhodné využít příležitosti k pořízení investurních seznamů: Obrazy v rámech, originály Obrazy v rámech, reprodukcce Malovaný selský nábytek a stoly, židle Betlémy všech typů, papírové jesličky Zrestaurovány přitom byly: dvojce sloupkové hodiny, betlém Judových ze Tříce (vystaven), betlém řezbáře F. Hanuše - stálá expozice

Zhotoveny nové vitríny pro expozici „současnost“, kde chceme doplňovat průběžně zajímavosti týkající se města a okolí.

Studijních návštěv za účelem získání podkladů pro různé práce převážně diplomové či odborné články jsme měli poměrně dost a zájem se soustředil na postavu Dr. K. Kramáře, odboj - zahraniční letce, o kterých zde v muzeu čerpá informace Dr. Čestmír Sládek pro články Letectví a kosmonautika („Zapadlí vlastenci v Anglii“, „Z Tříce na Okinawu“). Též velký zájem o materiály v muzeu je z řad místních a okolních kronikářů či občanů, zajímavých se o své předky.

Informační články o muzeu byly veřejně ve Sborníku AMG a ve Sborníku Státního okresního archivu v Semilech, v Pojišťovnických listech a Krkonošských novinách. Zajímavý článek o muzeu do časopisu Krkonoše pak napsala Mgr. Alice Sládková, která zde též čerpá materiál jako dopisovatelka tohoto časopisu.

Pro lepší informovanost zahraničních návštěvníků byly ještě obstarány překlady průvodce muzeem v holandštině. Též dobrým pomocníkem je základní informace o historii města v letáčku psaném v ruštině. Propagaci též slouží článek Dr. Václava Lukáše uveřejněný v Jižerské kóše 1996, v kopcích je nabízen cestovním kancelářím a návštěvníkům. Pracovníci muzea jsou s Dr. Lukášem v neustálém kontaktu.

Zveme srdečně návštěvníky a obyvatele města a okolí k návštěvě.

V. Hladík, ředitel muzea
J. Vaváčková, prac.muzea

Penzion pro důchodce po roce

Před vánocemi v roce 1996 se do tehdy ještě novotou vaničku vysokého penzionu pro důchodce nastěhovali první obyvatelé. Rok se sešel s rokem a redakci Věstníku pochopitelně zajímalo, jak se tam nájemníci zabydleli, jak jsou spokojeni a co je naopak trápí. V současné době již tam žije osmáček. Mluvíva jsem s osmi z nich: s paními Junkovou, Háskovou, Kobrovou a Ducháčkovou, s manželi Kuncovými a s pány Fišerou a Noskem.

Všichni postupně oslověni jsou spokojeni s úrovní bydlení i služeb, i když, jak se při rozhovorech ukázalo, mají si i na co postěžovat. V případě těch méně pohyblivých je to zejména skutečnost, že na chodbičkách ještě pořád chybějí madla. Údajně už jsou zakoupená, takže jde o to namontovat je. Mnohé by potěšila i úprava domácích telefonů, kterými by v případě nouze mohli zavolat domovnicka, protože pečovatelská v domě nebydlí.

Snad všechny zlobí větrací šachtičky nad sporáky - hartusi v nich vítr, v některých případech se jimi šíří pachy z jiných kuchyní a různé zvuky, sráží se v nich vlhkost. Pár lidí si stěžovalo také na nadměrný hluk z televizních přijímačů hlíse slyšících nájemníků. Velkou opatrnost vyžaduje od všech chůze po dlaždicích před vstupní halou, které jsou za deště a sněhu velmi kluzké.

V některých bytech netěsní balkonové a vchodové dveře, s čímž souvisí i úniky tepla. Vytápění je vůbec kamenem úrazu, ať už se to týká bytových jednotek či

společných prostor. Někteří nájemníci chtějí ušetřit za každou cenu, ale často se to dotkne jejich sousedů - ti pak nemohou svůj byt vytopit. Důchodci, kterým vozí jídlo z nemocnice, jsou s jeho kvalitou i kvantitou spokojeni, jiným zase vyhovovalo to z kuchyně mateřské školy, další si zatím vaří sami. Na tyto věci upozorňovali dotazovaní nejčastěji. Pak už to byly jenom, jak sami říkali, takové drobnosti - kdyby se dala chytit Prima, kdyby byly na chodbičkách záclony a obrázky...

Zastihla jsem i momentálně jedinou pečovatelskou v penzionu paní Inku Doubalíkovou, která na požádání mj. obstará nákupy, uklidí, vyperé. „Babičky a dědečkové“ jsou pryč hodní a chválila si také domovnicka pana Martina Hynka pro jeho vstřícnost.

Se seniory jsem se však nehalila pouze o problémech. Všichni mi říkali, že se jim v penzionu líbí. Všude, kam jsem nahlédla, bylo uklizeno a čisto. Myslim, že si opravdu považují toho, že tam mohou bydlet právě oni. Konec konců většina toho, na co si stěžovali, je přes specifitnost tohoto zařízení typická i pro jakýkoliv „normální“ dům s větším počtem nájemníků. S některými nepřijemnostmi se zřejmě budou muset smířit, většina problémů se ale jistě dříve či později vyřeší. I když je to někdy těžké, chce to hlavně vzájemnou toleranci, trpělivost a také otevřenost. A co si všichni do jednoho pochvalovali? Mikulášskou besídku, kterou pro ně připravili zástupci MěU a děti z mateřské školy se svými učitelkami. Překvapilo mě však, že to byla jediná kulturní akce a společenská místnost v penzionu se jinak nevyužívá.

Alice Sládková

Mikuláš v penzionu

Ve čtvrté 4.12 (na Barboru) uspořádal MěÚ pro obyvatele penzionu mikulášskou besídku. Děti z mateřské školy nám přišly zapřít vánoční koledy a přednést básničky a scénky. Do společenské místnosti se sešli téměř všechny babičky a dědečkové. Jindy dost chladná a nevládná místnost nás překvapila svým svátečním vzhledem, zásluhou manželů Hynkových a naší paní pečovatelské J. Doubalíkové. Na oknech visely čisté záclony, ozdobené vystřiženými hvězdami, stůl uprostřed byl přikrytý veselým vánočním ubrusem, i vedlejší velký stůl bílým i vánočním ubrusem a ozdoben vázičkami s větvíčkami a jmelím. V rohu na stolek stál krásně vyzdobený stromček, osvětlený barevnými elektrickými lampičkami a jinými ozdobami. Na skříně nechyběl ani papírový betlém. Přenášela se na nás sváteční nálada a pohoda. Nejprve nás uvítal pan starosta J. Matura krátkým proslovem, ve kterém popřál všem přítomným hezké prožití vánočních svátků a do nastávajícího nového roku hlavně hodně zdraví a spokojenosti. Na chodbě se ozvaly dětské hlásky a do místnosti vešli nastrojení děti z mateřské školy se svými 2 učitelkami. Postavily se do půlkruhu a nejprve nám společně zapívaly několik koled a pak jeden po druhém nebo ve dvojicích kurážně a se zancením přednášely básničky i scénky, doprovázené nakreslenými obrázky i hudebními nástroji. Jeden starší chlapec se uprostřed básně zarazil a nevěděl, jak dál, paní učitelka pohotově zašeptala „začni od začátku“, chlapec se nadechl a celou básničku

bezchybně přednesl. Sklidil za to velký potlesk a veselosť všech a i on se spokojeně usmál. (Jak praví staré české přísloví: chytrému napovězí!)

V sólovém zpěvu zvlášť vynikla jedna malá dívka, kdoví, jaká budoucnost ji čeká? Za zdařilý průběh vystoupení sklidily velký potlesk. A tu se tiše otevřely dveře a do místnosti vkročila majestátní postava svatého Mikuláše s vysokou berlou a dlouhým voussem. Doprovázen byl andělem v bělostném hávu s pávovým tvářím mladé dívky a velikánskými opeřovými převýskými křídly na zádech. Za nimi v chlupatém kožíšku mladý čertík, celý v obličejí začernění a v čemých kudrnách mu trčely 2 růžky. V nás dospělých se rázem zjevil obraz z dávného dětství, když se naše dušičky tetelily strachem, ale byl to krásný okamžik i pro děti, které si zvědavě světce prohlížely. Ten laskavým hlasem všechny děti oslovil, nikoho nevynechal a děti kurážně odpovídaly a on je podaroval dárky, na které přispěly babičky i dědečkové. Nakonec pan starosta z andělova košíku vytahoval čokoládové podkůvky ve zlatém staniolu a každého z nás jimi podaroval, bylo to milé překvapení. Když děti s učitelkami odešly, dostali včasně bohaté občerstvení. Nechyběl ani šálek horkého čaje s punčem, které roznášely členky soc. komise s paní pečovatelskou i panem starostou. Za zdařilý průběh večera pošli náš vřelý dík všem, kteří se na něm podíleli. Panu starostovi a MZ přejeme hodně zdraví, klidu a úspěchů v jejich záslužné práci pro naše město.

*Růžena Ducháčková
jménem všech starostů*

CO NOVÉHO v Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie - UCHR a PCH

V letech 1995-1996 probíhala rekonstrukce lůžkové části a částečně provozní budovy. Přestože rekonstrukce nebyla dokončena v plánovaném rozsahu, již nyní je celý provoz zkvalitněn. Zvláště pacienti si chválí komfort pobytu.

Po celý rok 1997 probíhala sbírka prostředků na zakoupení pojízdného rtg přístroje, který jsme i díky těmto penězům mohli zakoupit koncem roku, a to v hodnotě 1,7 mil korun. Tím dochází k dalšímu zkvalitnění zdravotní péče. Ústav se většinu roku potýkal s personálními problémy, které se ale zdravotní péče nedotkly. V provozu chyběl správce ústavu pan Milan Koníř, který je dlouhodobě nemocný, a tato situace vyústila v nutnost najít nového správce.

V současné době je ale situace ve zdravotnictví velmi složitá vzhledem k množství nových informací a nejasným ekonomickým podmínkám. K mnoha činnostem je nutná znalost práce na počítači, hlubší ekonomické znalosti a nutnost dalšího vzdělávání

v managementu ve zdravotnictví. Po vyhodnocení výsledků vypsaného konkursu na místo správce ústavu jsme vybrali Ing. Marcelu Škodovou, jejíž kvalifikace se nejvíce blížila našim požadavkům.

Panu Konířovi děkujeme za odvedenou práci a př. Ing.Škodovou mezi námi vítáme.

V nejbližší budoucnosti musíme projít výběrovým řízením ministerstva zdravotnictví, jehož výsledek bude pro zachování naší nemocnice zásadní.

Vedení ústavu

Školní okénko

MŠ

Mikulášská besídka v mateřské škole

Předvánoční besídka ve vysoké mateřské škole už patří k dobré tradici. Pár týdnů před začátkem adventu paní učitelky se svými svěřenci opět začaly nacvičovat program, který měl překvapit a potěšit rodiče. A to se opravdu povedlo. Děti se předvedly v pásmu básniček, písniček i tanečků,

zahrály pohádku, zpívaly koledy. Všechno hravě zvládly, a tak si rodiče snad ani neuvědomili, že připravit takové vystoupení není zdaleka tak jednoduché, jak by se na první pohled mohlo zdát. Do nejkrásnějších svátků v roce chyběly ještě rovně tři týdny, ale ozdobené stromčky, betlémy, svícny a typická hudba vytvářely tu pravou vánoční atmosféru. Nechybělo ani cukroví. Bylo to zkrátka jedno z těch odpolední, které nezapadnou v šedi stereotypu.

Za dva dny se ve školce objevil Mikuláš. Prckové se mu přiznali i k nějakým těm hříchům, ale ty asi nebyly moc velké, protože každý od toho dobrého muže dostal balíček se sladkostmi a ovocem a dokoce se s ním na památku vyfotografoval. Dočkali se také hraček. Do vánoce děti stihly připravit svým nejbližším i dárečky. Přestože zřejmě málokterá ratoř odolala pokušení prozradit o co jde, rodiče se doma u vánočních stromčků určitě tvářili velmi překvapeně. Když jsem odstranila hezký obal, objevila se lampička. Lampička z kulaté krabičky od syru a pergamenového papíru. Pak už stačilo jenom vložit malou čajovou svíčku.

Vánoce už jsou za námi, ale lampičku pokreslenou sněhuláký, jímž u nohou trochu netradičně kvetou kytky, jsem si odložila pro ty příští, vlastně už musím napsat letošní.

Alice Sládková

ZŠ

Tři vzpomínky na Vánoce ...

Zima

*Jak přelína za peřinou
po obloze mraky plynou.*

*Jedna z nich teď praskla mrazem,
peří se z ní syje na zem.*

*Teď snad bude sněhu dost
na sjezdovku pro radost.*

K. Fialová 7 tř.

Vánoce

*Vánoce se rychle blíží,
to zas bude starost.*

*Hlavně s kupováním dárek,
aby byly k radosti.*

*O vánočních zlatou rybkou
nejraději bych chytila,*

*kdyby aspoň ta 3 přání
mi vyplnila,*

Možná, že by stačilo přání jediný:

*Aby aspoň rok trvaly
ty vánoční prázdniny.*

Z. Pourková 7 tř.



Vánoční pohádka

Každý Štědrý den velmi brzy ráno chodí po domácnostech skřítek Pohodníček se svým prýtem, v němž celý rok spí mnoho jiných malých skřítků, ti přinášejí lidem pohodu, dobrou náladu, klid a radost, které nemají chybět o Vánocích. Avšak tyto Vánoce se stala příhoda, která přinesla Pohodníčkovi krasný Štědrý den.

To bylo tak, když roznesl zdánlivě všechny skřítky, šel domů ke své rodině. Tu však šel kolem chalupy, kde žila žena s pěti dětmi a nemocným mužem. To nebylo nic divného, ale Pohodníčka udivilo, že ta žena křičela na své děti a měla velmi špatnou náladu. Pohodníček už věděl, že se musel zatoulat jeden malý skřítek, protože u nich není pohoda, klid a láska.

Vyšel se tedy skřítko hledat. Hledal venku, u sebe doma, ptal se i Ježíška, jestli ho neviděl, a šel domů nešťastný, že ho nenalezl. Tu uslyšel slabounký pláč. Pohodníček poznal, že to je jeho zatoulaný skřítek. Běžel k němu, aby ho zahřál, protože věděl, že se skřítek ztratil a že mu je zima. Zahřátého skřítku donesl do oné chalupy, kde ještě nevládla pohoda. Po chvíli uslyšel laskavý hlas té ještě před chvílí nervózní ženy, smích dětí a usmívajícího se nemocného tatínka. Konečně začal krásný Štědrý den.

Monika Zantová 7 tř.

Výlet čtyř letor

V pátek 28. listopadu 1997 se uskutečnil zájezd školních pracovníků a jejich rodinných příslušníků do Diva-

dla na Vinohradech. Na programu byla fraška videňského dramatiaka J. N. Nestroye (1801-1862) Dům čtyř letor.

Zeptali jsme se několika účastníků: „Jak se vám představení líbilo?“

Paní Vejskalová: „Bylo to báječné! Nádherná Praha! Skvělí herci! Satoranský, Vladyka, Brožová, Balzerová. Úžasná legrace od začátku až do konce! Písničky z představení jsem si zpívala i v autobuse. La, la, la!“

Paní Stejskalová: „Ano, písni Svěráka a Uhlíře byly velmi dojemné. Ach! Vlach, Štastný i Křížová dokážou hrát srdcem. Jedno oko nezůstalo suché...Promiňte, jen si sáhnou pro kapesník.“

Pan Vykypěl: „Jaképak dojetí, paní! Já jsem se musel rozčílit už ráno! Taková sibiérie venku, taktak jsem došel do práce a ještě se potom trmáčet do divadla. Zakřičet herci pořádně nedokázali, snad jenže Plachý, Trojan a Tomanová. Ale ty jejich nemožné rozčepýřené účesy! Copak nemají na boliče?!“

Pan Dřimota: „...Jak...bych...začal.“

(Odpověď pana Dřimoty jsme zkrátili: Rekl nám, že představení bylo příliš chvatné, jediné herce Kostku, Hlavicu a Režnarovou stihal sledovat. Cesta domů prý mohla být delší, nestačil dospát.)

Tak takhle nějak by možná odpovídali lidé, kdyby na světě existovaly jen čtyři letory - temperamenty. (Veselý a pohyblivý sangvinik, hloubavý a precizně melancholik, výbušný cholerik a pomalý, klidný flegmatik.) Jenomže jak říká Nestroy ve své frašce Dům čtyř

letor: „Čtyři lidi v jednom těle /já mám každopádně/ Někteří se cítí skvěle /někteří jsou na dně/ Čtyři lidi, jedno tělo/ jak se to tam vejde / Někdy by se jásat chtělo/ někdy to zas nejde“ (písňový text Z. Svěráka). Jak představení probíhalo? Jevišť bylo rozděleno na čtyři části a v každé se odehrával příběh jedné rodiny (Vejskalových, Stejskalových, Vykeřelových a Dřimotových). Jejich dialogy se vtípne prolínaly. Celým dějem diváci provázeli dva intrikáři Vykuk (v podání T. Töpfera) a Hucipuc (S. Skopal). Náročné režie se skvěle ujal pan Jiří Menzel. Sám se také na představení přišel podívat, takže náš zážitek byl dvojnásobný.

Děkujeme všem, kteří tuto zdařilou akci zorganizovali a budeme se těšit na další.

Poznámka: Odpovědi účastníků zájezdu jsou smyšlené a jejich jména byla převzata z divadelní frašky J. N. Nestroje Dům čtyř letor.

Mgr. Lada Jánová

ISS

Čas rozhodování

Pro žáky devátých tříd základních škol nastal čas rozhodování a jejich další profesní orientaci po skončení povinné školní docházky. Ne každý má o svém budoucím povolání a požadavcích přípravě k němu dostatečný počet

informací, aby jeho volba byla tou nejsprávnější. Být v životě šťastný a úspěšný, pracovat tam, kde se práce stává koníčkem, je základním kredem a přáním nejenom mladých lidí, rodičů, ale i nás ostatních. Proto tato problematika budoucí orientace mladých lidí je nyní v centru pozornosti nejenom všech profesioálních pracovníků na úřadech práce, poradců pro volbu povolání a ostatních pedagogů na základních školách, ale i středních škol, kde tyto žáky budou v příštím roce přijímat.

Významnou úlohu v tomto systému sehrávají „Dny otevřených dveří“ na těchto školách, kdy žáci a rodiče dostávají podrobné informace nejenom o organizaci vlastního studia, ale i o podmínkách přijímacího řízení, o možnostech ubytování, stravování, potřebných učebnicích, možnostech uplatnění po skončení studia atd. V Integrované střední škole ve Vysokém nad Jizerou se „Dny otevřených dveří“ uskutečnil v tomto školním roce již po druhé. Ten poslední, který proběhl v pátek 21. listopadu, navštívilo školu více jak 100 rodičů a dětí. Značný zájem byl nejenom o studijní obory automechanik, autoelektrikář, ale i o opravářské tříleté učební obory automechanik, autoelektrikář a opravář zemědělských strojů a motorových vozidel. Zájem byl i o tříletý učební obor hospodářka, s možností dvouleté nástavby zakončené maturitní zkouškou, určený pro dívky. Škola se rovněž reprezentovala na „Burze středních škol“ v Semilech.

Vedení ISS

Náš maturitní ples

Zmatek, nervozita, napětí, vzrušení - tak začínal letos náš maturitní ples. Týdny příprav, shánění, zařizování a rozhodování. Celé přípravné období jsme prožívali velmi intenzivně. Těšili jsme se, jak budeme stát ve slavnostně vyzdobeném sále ve večerních šatech se šerpou a květinou v ruce.

Ten vyzouzený okamžik konečně nastal. 10. ledna pořádala ISS ve Vysokém nad Jizerou maturitní ples v Kulturním domě GOLF Semily. Příprava plesu byla pro nás nezkoušená těžká, ale s pomocí paní učitelky Mládkové jsme se rychle přizpůsobili a zjistili, co takový ples obnáší. Přes všechny potíže a nečekané zvraty, které nás během příprav provázely, bylo v den „D“ 60 žáků a žákyň ze třech ročníků: jednoho ročníku rodinné školy a dvou ročníků nástavbového studia - podnikání v oboru - připraveno k tomu, aby maturitní ples mohl být slavnostně zahájen. Nástup studentů se povedl díky perfektní choreografii paní učitelky Houfkové. Po slavnostním zahájení nastala volná zábava, na které se bavili jak maturanti, tak jejich rodiče. Na tvářích studentů i učitelů bylo vidět, že v tu chvíli zapomněli na občasné neshody a vesele se radovali až do druhé hodiny ranní. Maturitní ples je zřejmé

jediné místo, kde mají studenti možnost poznat pedagogy i z jiné stránky, než je ta školní.

Věřim, že si všichni, pro které byl ples pořádán, slíbili, že maturitní zkoušku složí a budou ji zároveň brát jako zkoušku života. A my, kteří ji budeme skládat příští rok, jim popřejeme mnoho štěstí a úspěchů na cestě, která je vydlážděna tvrdou prací, ale na konci vždy svítí slunce a za ní má cenu jít!

Za všechny studenty bych chtěla poděkovat všem pedagogům a rodičům, kteří se podíleli na přípravě plesu. Zvláštní poděkování patří paní učitelce Janě Mládkové, která s námi celé to napětí a nervozitu vydržela a především díky jí byl ples úspěšný.

Když jsme s kamarádkou opouštěly na konci plesu sál, vybavila se nám slova básně J. Seiferta:

*Každého dne se něco končí,
něco překrásného se končí.
Utíší si slzy
a usmíje se uplakanými očima,
každého dne se něco začíná,
něco překrásného se začíná.*

Připraveno z prací žáků a žákyň ISS:



*L. Balatková
P. Brabcová
D. Pošepného
K. Metelkové
V. Karla*

Z KULTURY

Byla jsem v divadle

Dne 29. listopadu zavoněla divadelní budova KRAKONOŠ sminkami a tím zvláštním teplem, jaké vydávají aktéři představení jenom o premiéře. Pani Mařenka Trunečková za asistence Pavlinky Morávkové uvedly komedii A. Ayckbourny „Kde jsi byl/a v noci.“ Úkol určitě nelehký, ale nutno říci, že se jej všichni zhostili se cíti.

Samozřejmě, že to říkám za sebe a říkám to ráda. Měla jsem upřímnou radost z nabitého sálu, z blájeného publika, z řady milých hostů, kteří k nám do Vysokého jezdí většinou jen o přehlídkách. Na představení bylo vidět spoustu dobré práce, řadu vtipných nápadů, takže celek byl příjemný a sympatický, odměňovaný častým spontánním potleskem. Pochopíte jistě, že já jsem ve vysokém divadle raději na jevišti, ale přiznám se, že mě tentokrát hlediště nezklamalo a byla jsem pyšná na to, že máme ve Vysokém takové šikovné a pracovitě ochotníky. Proto patří celému ansáblu a všem za oponou můj upřímný dík. No, a byla jsem se podívat ještě jednou na odpolední představení na sv. Štěpána. Pocity stejné, chvílemi i lepší, a v sále opět nabitě. Dle mého laického soudu mně připadlo představení takové klidnější,

vypulirovanější a dokonce i více oceněné povětivou dávkou smyslu pro tento druh komedie. A tak mi bylo i na tomto představení pěkně. Moc vám děkuji.

Slávka Hubačíková

Z HISTORIE dávne i nedávne

Kronika Sklenařická

Část 13.

Hospodářské usedlosti

č.98 na „Žitově“ - zde se popravdě narodil Jevgenij Vitáček.

č.110, 111 v Hevíkové ulici - 138 na Kašákové gruntě - četné rodové listiny.

č.145, 144 na Černákových rovinách - dříve hospoda

č. 157 na Žitově - byla zde Metelkova hospoda, při které se kovářilo - kovářnický Metelka byl mechanik a pipal se s větrnými mlýny, mlýnky na vodu a dával k nim různé figurky.

č.158 - stará kovářna.

č.161 u Patůčků - stará škola, později sokolovna, r. 1856 postavena jako jednotřídká. Stavba školy si vyžádala i lidské životy. Soušedé pomáhali práci všeho druhu, mezi nimi i Slavíková z „Kučerova“ č.2. Byla to pohledná ženská. Hasila vápno. Přišel k ní jeden

vážený zdejší občan, škádlil ji a poštivoval. ona to považovala před lidmi za nemístné a ustupovala, až se smekla a padla do žhavého vyhašeného vápna - až byla hned vytáhena, popáleninám podlehla.

č. 163 samota Amerika, 164 na Mikulově - známý hostinec Mexiko - postaven r. 1867 - byla to první stavba na trhovici při nové silnici a právě když tesaři zvedali vazby, došla zpráva o zasedlení císaře Maxmiliána 19.6. v Querataru v Mexiku a hned stavba podle toho přezvána, Sál postaven r. 1894. Zde vznikly a byly založeny místní spolky. Jako byly dříve zájezdní hospody dostaveníčkem formou, je hostinec tento oblíbeným zastaveníčkem motoristů.

č. 167 na Koberově gruntě - odděleno od č. 38, postaveno r. 1868 - první smíšený obchod ve vsi od 70. let minulého století. Zde působil co obchodník písmák Šebestián Patočka. Psal sklenařický Mistopis-noviny.

Postaveno r. 1868 i č. 168 na Mikulově na trhovici, dříve hostinec New York, předtím feznictví a potom konzum a veřejná telefonní stanice.

č. 173 na Černákových rovinách - r. 1928 se zde narodil mistr sportu ČSR a Akademický mistr světa Vlastimil Melich.

č. 179 u Patůčků na trhovici - nejdrive hostinec Hamburk, pak obecní chudobinec a potom skladiště JZD.

č. 201 v dolánkách postaveno r. 1929 - blíže je farská malá louka, kterou obdržel vysoký farář za náhradu přístřeší pro přeřinování novorozeňátek při křtu - blíže č. 140 je obecní louka zvaná Kočanda.

č. 202 na Dumkově, na místě zašlého č. 35, nová škola, zbudovaná r. 1929-31 - místní národní výbor, státní spojitelná a obecní veřejná knihovna.

Iva Řehořová

MUZEUM

Staré tisky

Během 16. století se již běžně rozšířil knihtisk. V řadě nakladatelství, z nichž vyniklo zejména Vydavatelství Jiřího Melantricha z Aventiny /1511-1580/ byla vydána mnohá umikání díla.

K vrcholným pracem tiskařského umění Melantrichova podniku patřily především skvostně vybavené překlady Mathioliho herbáře, pořízené v roce 1561 českým lékařem a humanistou Tadeášem Hájkem z Hájku /1525-1600/. Melantrichův podnik dále rozvíjel jeho zeť Daniel Adam z Velaslavina /1545-1599/, vydavatel populárního Historického kalendáře a mnoha dalších vědeckých i proutárodních spisů.

Stále oblíbené se těšila poutavá vyprávění o cestách do cizích zemí, jaké na sklonku 16. století podnikli do východního Štíředomoři Kryštof Harant z Pol-

žic a Bezdrůžic /1564-1621/ anebo Václav Vratislav z Mitrovic /1576-1635/.

Vedle mravoučného a zábahavného čtení dostávali čtenáři do rukou destičky nejednotlivějších kronik, historických vylišení a vzpomínek. Tak také vzniklo a roku 1541 bylo vydáno obsáhlé dílo Václava Hájků z Libočan *Kronika česká*. Domýšlel děje a data, osoby a místa a podal tak ucelený přehled bez větších mezer. Teprve kritické dějepisectví 18. století podrobilo tento podivuhodný soubor pravd, polopravd a nepravd důkladné revizi.

Pro dotváření humanistické podoby češtiny však měla rozhodující význam kulturní a vydavatelská činnost Jednoty bratrské.

V prostředí této náboženské obce vyrůstala či působila během 16. století celá řada vynikajících učenců jako Václav Budovec z Budova /1551-1621/, Karel st. ze Žerotína /1564-1636/. Zcela mimořádné zásluhy měl biskup Jednoty bratrské, historik, jazykovědec a filozof Jan Blahoslav /1523-1571/. Gramaticky i právopisně dále zdokonalil soudobý jazyk a připravil půdu svým žákům a následovníkům, když sám vzorně přeložil knihy Nového zákona. Ti pak v šesti dílech v letech 1579-1594 vydali kompletní nový překlad celé bible. Tato tzv. Bible kralická - podle obce Kralice u Brna - byla nejčistší a nejdokonalejší formou humanistické češtiny.

V seznamu knih tzv. „Staré knihovny“ je též mnoho velice starých tisků, z nich část je vystavena v expozici. Byly získány převážně dary od občanů a svěd-

čí o tom, jaký zájem byl u zdejších obyvatel o sebevzdělávání a o jejich kulturní vyspělost.

Vystaveny jsou v expozici „kultura“ v I. patře, mimo jiné

Kronika česká Václava Hájků z Libočan, vydána r. 1541 /nejoblíbenější a nečetnější dílo české renesance/.

Bible česká, vytištěná v Benátkách r. 1506.

Postilla, sbírka výkladů na nedělní a sváteční čtení, vydání z r. 1629.

Putování svatých z r. 1610. Daniel Adam z Veleslavína /zatím není vystaven/.

Návštěvní dny v muzeu jsou:

mimo pondělí

od 8, 30 do 12 hod. a od 13 do 16 hod

Vstupné: dospělí 20, - Kč

žáci 5, - Kč, žáci ZŠ Vysoké n.J.3, - Kč
MŠ zdarma

Jana Vaváčková
muzeum

NÍSTĚJKA

Nestor historie českých hradů August Sedláček ve svém patnáctisvazkovém díle „Hrady, zámky a tvrze Království českého /v současné době vychází jeho nové vydání/ o našem hradě říká:

„Ačkoliv se nemnoho zachovalo ze Hradu Nístějky, jehož jméno okolnímu obyvatelstvu známo není, patří přece pro krásnou polohu svou k takovým zříceninám, jež stojí za navštívení. Jdouc

k němu od města Vysokého, lze se doptati po záměštitel nebo hradišti. Ačkoliv cesta k Nístějce jest velmi příjemná, po hradišti samém podle vůle a zvláště své chodit jest práci namáhavou.“

Na strmém ostrohu nad soutokem Vysokého potoka a Jizery se nalézají zříceniny menšího gotického hradu Nístějky. Protáhlé předhradí bývalo kdysi obehnané hradbami. Přechod do hlavní části hradu chránila válcová věž. Kolem ní přes hlavní příkop vedla jediná přístupová cesta k paláci, z něhož do dnešních dnů zbyly sporé kusy zdi.

Hrad byl založen na panství pánu z Valdštejna v pol. 14. století a první je zde doložen roku 1369 Heník /Jindřich/ z Valdštejna. Okolo roku 1390 se Nístějka dostala do vlastnictví pánu z Vartenberka. Po nich se od roku 1422 na hradě připomínají páni z Jenštejna, za nichž byl někdy v pol. 15. století opuštěn. Podle výzkumu byl hrad zničen požárem, který způsobil náhlé zřícení všech podlaží paláce. Opuštěný hrad Nístějka v Semilském zboží připadal kolem roku 1520 nově vrchnosti. Tou byli Smiřičtí. Zikmund Smiřický, výtečný hospodář, byl pán průbojný, tvrdý a hamovitý. Jeho správce Zachariáš se těšil „freskuté“ pověsti - matky jím strašily děti, chlapcům při zmínce prý kyslo pivo v holbách.

Množství nalezených úlomků kachlí v prostorách hradu svědčí o tom, že na hradě bývala kamnářská pec. Ve staré češtině se užíval pro pec název nís-

tějka, což vede k domněnce, že pec dala hradu jeho jméno. /ten/ nístějka = kdo obsluhuje pec nebo krb, topič, nístěj-ný = pecní, patřící k peci, nietiit, zapalovat, rozněcovat, rozdmýchat, hořet, planout.

Jestliž z toho množství nalezených úlomků kachlí je něco ve vysokém muzeu?

Jaromír Kavan

Odpověď muzea

V expozici nejstarší historie v modelu hradu Nístějky se nachází vitrina s vykopávkami úlomků kachlí i nádob, též kovových částí zbraní. Nad tím vyobrazeny erby všech pánů na Nístějce s uvedením let, kdy hrad vlastnili. Další amatérští „archeologové“ nashromáždili 2 bedny vykopaných úlomků hliněných předmětů, které jsou uloženy ve sklepě muzea.

Návštěvu doporučuje
Jana Vaváčková

Komín

To mrazivé ráno se v něm nelíšilo od ostatních, ale jen do té chvíle, než mě zavolal telefonem bratr a bez velkého úvodu povídá: „Šofe! Já mám sokolovna“.

Dokážu jsem se jen zeptat kdy a jak. Prý začalo hořet na půdě.

A já slyším v duchu tatínka, jak říká: „Jestli tenhle barák někdy shoď, tak to bude od toho komína.“ Vybavují se mi vzpomínky, jak tatínek když se v sále

topilo v těch velkých kamnech, chodíval na půdu „dívat se na komín“ a to potom říkával mamince buď, je to dobré, nebo, už nebudem přikládat, komín má dost. A když byly mrazy a hodně se topilo, přicházel i pan Spousta, komínůk a společně pak s tatínkem komín hlídali. Půda byla vlastně velké skladiště, ale kolem komína nesmělo nic stát a hasiči přístroje byly stále po ruce a funkční, na to tatínek dbal. Báli se, že ten komín přece jednou zradí. Ale že je vždycky něco zlého k něčemu dobré, stojí teď ve Vysokém nová moderní tělocvična, která jistě lépe vyhovuje dnešním požadavkům a ta stará, prostá sokolovna už žije jenom v našich vzpomínkách.

A. Čerovská

DNY sv. JARMARKU 1. část

Narodil jsem se v neděli 19. srpna 1923. Rodiče na to vzpomínali vždycky se spojenou vzpomínkou, že tatínek jako otec dvou dětí měl velikou radost ze syna, že ačkoliv bylo před jarmarkem, tak stále od práce a obchodu odcházel z přezimací až do malého pokojíčku v druhém poschodí Občanské záložny, se na mě podíval. Tak bylo i druhý den v pondělí v den jarmarku. Maminka ho přý musela stále posílat dolů do „klefťu“, kde se toho moc konalo. Z dětství si pamatuji, že jarmark byl v našem obchodě velký den. Jednak to byla účast s velkým cukrářským krámem uprostřed náměstí, kde jsme „se vykládali“. Trhy se rozlišovaly na velké, malé a slabé. To podle ročního

období a také se s tím již počítalo v přípravě. Svoji důležitost sehnalo i počasí. V každém případě však u nás byl mimořádný den. Přecházelo mnoho práce v cukrářském řemesle. Mimo obvyklé pečivo pekly se u nás vždycky velké kulaté, v průměru asi 35 cm, kynuté koláče, makové, tvarohové s rozinkami, marmeládové s moučkou, které se krájely na 6 dílů, tedy velkých trojúhelníků, které se prodávaly kus za jednu Kč. Bylo to hodně žádáno jako zákusek k najezení ke kávě a čaji.

Jarmarku dětským očima pro mě bylo náměstí plné dřevěných bud a v jedné z nich byl schovaný děda pan Štěpán, u kterého jsem si byl vždy koupit nějakou maličkost - hračku. Panáčka, plechové černé kukátko, do kterého se vkládala kousek celuloidového filmu, nebo vlnitý silný drátek, ze kterého prudkým pohybem nahoru byla roztočena a vzlétla plechová vrtulka. O jarmín trhs mě maminka koupila každý rok kousek látky, prahované, ze které měl starý krejčí Jan Hásek ušít krátký kabátík, co jsem měl až do podzimu jako nejmilejší oblečení. Pozdější klukovská, již školní léta jsem jarmark vnímal tak, že signálem jejich příchodu bylo předznamenané velikým hlomozem na náměstí a po několika dnech bušení kladívek do hřebíků při stavění bud. V sobotu a neděli jsme kluci měli v uličkách mezi boudami a na nich velké eldorádo. Hrál jsem si na „bupě a četníky“. To byla vždycky velká příležitost na honičky, skryváčky, přepádní, zátýkání a hlavně mnoho fvaní. Často na nějakém hřebíku, kterých zde bylo dost, uvázly kalhoty nebo záda.

Když jsme se přestěhovali na náměstí do hotelu, bylo mně již 11 roků. Zde jsem jarmarky již viděl jiným pohledem. Musel jsem v ledačce vypomáhat. Bylo potřeba to či ono přinést, odnést, pohlídat a podobně. Obchod zde byl mnohem složitější a po pravdě rodiče v mnohem se museli hospodářskému životu přiučit a do nových poznatků vniknout. Široký okruh zákazníků se rozmnožil o nové velice náročné zákazníky, které bylo potřeba získat: uřivce. Je uspokojit hlavně jako strážníky bylo nesnadné, ale velice důležité, jak po stránce kvality, tak i ceny. O jarmarcích se vždycky a všude mimo ostatního jídla vařila výborná dřevková polévka. Na každý jarmark nám přijížděla vypomáhat teta Anda Pavliková. Byla to od ní velká obětavost. Zнала mnoho hostů tohoto mimořádného dne a věděla, jak s kým je třeba jednat. Často si postěžovala, že některého zákazníka musí „auf pasovat“, aby se vědělo, co má platit, a nebo aby vůbec k tomu aktu došlo.

Vzpomíná K. J. Bartoněček

Zapomenuté úsměvy

Vysoké nemělo jenom své úřady, řemeslníky, kulturu těla i ducha, ale mělo i své anekdoty. Tady jsou dvě z nich.

● V dobách, kdy nejlepším pomocníkem při mazání lyží byly vlastně dláňe, ptají se před závodem dvě zvědavé „lufťáčky“ Tondy Bartoně: „Mistře, čím máte lyže lyže, že tolik vyhráváte?“

A ten, aniž se nechal vyrušit, odpoví: „Rukama, vidíte přece že rukama.“

● Sedí v hostinci „u Mařatky“ štamgasti u svých sklenic a povídají, jak který pozná, že už má dost. Přilhá řada na velkého činitele zlatavého moku p. ředitele Jeřka. „To já poznám, až když přijdu domů a lehnu si do postele. Jak mi to v bříže zažbláká, vstanu a řeknu si: „Četku, vrať se do hospody, nejseš dolejš, žbluň, vář se v tobě.“

OKÉNKO PODNIKATELŮ

Hotel Kramářova vila

byl oficiálně otevřen 21. prosince 1997 po více než ročním přerušení provozu. Objekt byl uzavřen 31.10.1996. Byla spousta dohadů, proč, když celá zimní sezóna 1996-1997 byla už do března vyprodána. Domněnka byla spousta. Když byl teď hotel znovu otevřen, navštívila jsem vedoucí p. Ing. Jarmilu Machovou a zeptala jsem se přímo.

Z jakého důvodu byla v tak výhodoné době vila uzavřena?

Celý objekt měl ve správě GEN, společnost s r.o., která spravovala veškerý majetek bývalých odborů (ROH) a prodávala ho. Cestovní kancelář OREA si pronajala část kapacity Větrova. Našel se kupec, který chtěl Větrov koupit, složil žádanou zálohu, ale kladl si podmínku, že Větrov musí být k 31.10. vyklizen, za-

všem a připraven k převzetí. OREA podnikský splnila, ale zmíněný kupec nedostal další úvěr, od koupě ustoupil a objekt zůstal celý rok nevyužitý.

Jaký je právní vztah nyní?

Dnes jsou dva majitelé, GEN + Cimex, který je rozhodující (přes 50% akcií). Od této správy si Větrov pronajal řed. Daniel, současný nájemce hotelu Cedron v Hrabčově. Nájemní smlouva je s půlroční výpovědní lhůtou, protože objekt je i nadále v prodeji.

Pokud vím, trvalo zprovoznění hotelu celý podzim.

Ano, bylo to velmi náročné na údržbu i na finance. Ale musím poděkovat všem pracovníkům v objektu a všem řemeslníkům a pracovníkům i pracovnícím z Vysokého, kteří nám velmi ochotně pomáhali.

Jaký je současný stav?

Hlavní budova má 33 pokojů /93 lůžek/, Prvosena 12 pokojů /34 lůžek/, restaurace 127 míst, nově vybavený denní bar 32 míst, herna, kulečník, šipky, tělocvična /pro míčové hry a stolní tenis/, sauna - 8 míst, zcela nově byla zbudována recepce u hlavního vchodu. Celý objekt je stylově zařízen, ale zatím chybí v jednotlivých pokojích telefony a televize.

Kolik máte nyní zaměstnanců? Jsou to bývalí nebo noví?

Celkem 22 osob personálu: 4 kuchaři, 4 pomocné síly, 5 čističů, 2 recepční, 3 pokojové, 2 údržbáři, provozní a vedoucí. Z bývalých zaměstnanců zůstal p. Kvarda jako údržbář, p. Tahovský jako provozní. Místních je jen 5.

Jaký byl a je vztah MČU k našim záměrníkům?

Velice vstřícný. Za tuto spolupráci bych ráda jménem celého vedení zástupců MČU poděkovala.

Máte ještě něco, co byste ráda sdělila našim čtenářům a občanům města?

Vřelími budou o nás vítání, pokud bude hotel fungovat. Ráda bych navázala na dlouhodobě tradice Kramářovy vily. Všechno záleží na vyjasnění majetkových záležitostí, a to by mělo být v dohledné době. První skupiny o Vánoce a na Silvestra dopadly dobře, účastníci byli spokojeni, a tak pevně doufám, že i do budoucna bude hotel prosperovat tak, abychom byli spokojeni všichni, tj. i město Vysoké a jeho vedení.

Děkuji za rozhovor a přeju za redakci Větrníku úspěšný nový rok.

L. Hayková

SPORT

Odbíjená ženy

Přesto, že právě začíná lyžařská sezóna, chceme vás informovat o tom, jak si vedou ženy TJ Vysoké n.J. v odbíjení.

Jak jistě již víte, L. třída KP se přesunula do haly, a proto v měsíci únoru začínají ženy druhou část soutěže. Ohlídněme se však, jak si vedly v podzimní části a jaká družstva měly za soupeře.

Novým losem byla vytvořena 9-ti členná skupina družstev z východočes-

kého kraje. Celkem sehrály 8 dvojzpasů (dva zápasy za jeden den se stejným soupeřem), z čehož 4 zápasy prohrály a 12 vyhrály.

Tyto výsledky je posunuly na pěkné druhé místo za družstvo Jilemnice, které sestoupilo z II. ligy.

Na dalších místech zůstala družstva Zlaté, Červeného Kostelce, Rokytnice, Náchoda, Pardubic, Trutnova a Kvasin. Výsledky to jsou vcelku pěkné, škoda jen, že na zápasy hrané ve Vysokém přišlo tak málo diváků. Domáci prostředí má být výhodou pro domácí hráče, a to hlavně dobrou atmosférou, protože tu vytvářejí diváci. Věříme však, že ve druhé části, která začíná 7.2.1998 v Jilemnici, (doma budou hrát ženy 14.2. s Trutnovem) se bude dařit stejně tak dobře a k domácím zápasům půjde ženy povzbudit více fanoušků. Tim také chceme pozdravit všechny příznivce odbíjení a popřít jim všechno nejlepší do nového roku 1998.

Ing. Markéta Zelinková

Z činnosti vysokých lyžařů

Úvod letošní zimní sezóny se zatím příliš nepovedl. Nedostatek sněhu ve Vysokém nám neumožnil upravit běžecké tratě, a to se také promítlo do organizace tréninků. Pouze osmkrát se nám podařilo uskutečnit trénink na sněhu ve Vysokém. Za ostatními tréninky jsme dojížděli na Horní Mísečky.

K dnešnímu dni (11.1.1998) přes tyto potíže mají naši běžci za sebou již čtyři závody.

Shodou okolností se všechny zatím uskutečnily na Horních Mísečkách.

Nejlepší výsledky zatím podává Petr Nesvadba, dále Lucka Šaldová, Tomáš Tichánek a Jirka Doubalík se umísťují na předních místech výsledkových listin.

Dne 27. prosince jsme měli být pořadateli atraktivního běžeckého závodu žactva - „SKI SPRINT 97“. Absolutní nedostatek sněhu a velké teploty nám neumožnily ani snůh navážet. Je to velká škoda, že se nám tato akce nepodařila uskutečnit v původním termínu. Ale zároveň chceme upozornit na to, že závod se uskuteční v jiném vhodnějším termínu. Velké množství cen pro závodníky a čtyři sloslovnělné ceny pro diváky (1.cena horské kolo) tak přece jen budou předány.V sobotu 3.1.1998 jsme měli být pořadateli celostátního klasifikačního závodu a mistrovství Krkonošského svazu lyžařů ve Vysokém. I tento závod postihl nedostatek sněhu, a proto jsme se rozhodli, že jej uspořádáme také na Horních Mísečkách. Závod se nám podařilo velmi dobře organizačně zvládnout, 40 pořadatelů z Vysokého přes nepřízeň počasí zajistilo důstojný průběh závodu, za což jim výbor Skiklubu touto cestou děkuje.

*Za Skiklub Vysoké n.J.
Zdeněk Seidl*

KČT

Zamykání cest

15. listopadu jsme se vydali na tradiční závěrečný výlet každého roku, t.z.v. zamykání cest. Trasa vedla z Vysokého na Zahýl, Jestřabí, do hospody u Mánků ve Vichovské Lhotě, dále na Mejto, Kolínovým kopcem a Čertovkou do Roprachtic, kde jsme se zúčastnili právě probíhající poslední leče čili kančích hodů. Celkem nás bylo 15, z toho 4 turistiky. Trasa měřila 25 km a prošli jsme ji za vynikajícího slunečného počasí. Bylo to snad nejhezčí zamykání cest, které jsem tu zažil.

26. prosince, tedy na Štěpána, jsme se zúčastnili výletu na Štěpánku, který pořádali turisté z Benešova u Semil. Nás bylo ale jenom 6.

28. prosince jsme měli vánoční posezení se závěrečným hodnocením činnosti. Jako host přijel Pavel Berka a promítal překrásné diapozitivy z Keni a Jižní Afriky. Účast byla pěkná, 36 členů KČT.

Nový rok jsme oslavili sice tradičně výstupem na Štěpánku, ale letos ne na lyžích, nýbrž pěšky. Škoda, snili nám celé vánoce chyběl. Bylo nás 18, včetně dětí, a ušli jsme 16 km.

4 členové - nadšení cyklisté - se navíc zúčastnili výjezdu na Kozákův na kolech.

Jiří Lábal

Tělovýchovná jednota Vysoké nad Jizerou - pohled kousek dozadu, před sebe a na blízký horizont.

Tělovýchovná jednota Vysoké nad Jizerou sdružuje ve svých řadách cca 535 členů, z toho cca 140 dětí. V TJ pracuje 5 oddílů (kopaná, Český ski klub, volejbal, turistika, sport pro všechny). Některé oddíly se ještě dále dělí na úseky, mužstva, skupiny, dle zaměření a dle věku sportovců. O sportovní vedení v oddílech se starají trenéři, cvičitelé, instruktoři a řada pomocníků z řad rodičů, kterým není lhostejná sportovní výchova jejich dětí.

Sportovní vedení v naší TJ je dobrovolné a žádný zúčastněný, trenér, či vedoucí nepobírá za svoji práci žádnou odměnu. Do roku 1993 byli někteří cvičitelé a trenéři honorováni částkou 10,- Kč za hodinu, někteří však tuto „maloznačku“ nikdy nepožadovali /kopaná, alpské lyžování, ženský volejbal/.

O sportovních úspěších a neúspěších by asi lépe a fundovaněji mohli informovat „sportáři“, ale přesto jen stručně. Od doby triumfu Rudy Doubka ve skoku na lyžích ve Vysokých Tatrách v roce 1970, kde se stal mistrem republiky, a triumfu Lindy Kuklové v alpském lyžování v roce 1988 a 1992, nedosáhli naši členové na metu republikového přeborníka. Dosáhli však řadu jiných úspěchů doma i v zahraničí (např. Jindra

Škola). Naši členové dobře reprezentují vysokou TJ i v nižších soutěžích. Dobří jsou vždy mladí lyžaři běžci. Volejbalové družstvo žen drží již několik let vysoký standard v krajské soutěži a pravidelně stahuje postupové umístění do II. ligy. Kdysi byl dobrý i vysoký fotbal. Sport pro všechny a oddíl turistiky jsou na velmi dobré úrovni. Nelze nevyzvednout i „speciální oddíl“ bafuňáků a velice fundovaných rozhodčích lyžování, kteří se starají o to, aby někdo zorganizoval a zabezpečil pro závodníky sportovní akce, kde lze poměřit v dobrém slova smyslu své síly.

Abyste mohli ve Vysokém nad Jizerou sportovat na úrovni, která je nastolena, je třeba mimo nadšení a dobrovolné práce pro druhé ještě jedna a ne nepodstatná věc, peníze. Mnozí možná nyní povytahují obočí, ale zkuste dnes fici fotbalistovi okresní soutěže, že si zaplatí kopačky ze svého, vypere dres, zaplatí za teplotu vodu, poseče hřiště a přinese padesátku na benzin, aby si mohl kopnout do míče na hřišti v Horkách u Staré Paky nebo v Libštátě. Zkuste nekoupit lyžařům vosky, lyže a další vybavení. Zkuste je poslat nejdříve proslápnout šínu a sešlapat svah a pak teprve makat na tréninku. Zkuste nezaplatit cestky a fici mámě od dětí, že může „válcovat“ soupeřky ve Kvasinách, až zaplatí ze svého za dopravu. Zkuste neplatit údržbu zařízení, elektriku, otop, vodu.

Jistě pochopíte, že ze symbolického ročního členského příspěvku ve výši 20,- Kč na člena i přes masovost naší TJ a z příspěvků od státu cca 60.000,- Kč

by TJ v dnešní podobě nemohla existovat. Tyto prostředky by stačily tak na údržbu zařízení a chod TJ v šedesátých letech, kdy mimo skoků v Šachtách, staré celnice na fotbalovém hřišti, mimo fotbalového hřiště, sokolovny a upadajícího tenisového kurtu nebylo co udržovat. Za 30 let se však leccos změnilo. Na místě vyhořelé sokolovny, která lehla popelem v roce 1963, začala výstavba nové tělocvičny s ubytovnou v roce 1968. Stavba byla dokončena v roce 1973. V letech 1970-71 byla provedena výstavba nových kabín na fotbalovém hřišti. V roce 1971 byl postaven v Šachtách malý lyžařský vleč. V letech 1975-76 probíhala výstavba nového lyžařského vleku v Šachtách včetně objektu kiosku. V letech 1978-1988 došlo k výstavbě soc. zázemí pro obsluhu lyž. vleku, objektu garáží a dílen u vleku, byl zakoupen stroj na úpravu sjezdovek LAVINA. Postavily se volejbalové kurty včetně šaten a garáží, došlo k rekonstrukci tenisového kurtu. V roce 1989 započaly práce na realizaci stavební akce „Přístavba tělocvičny I. etapa“. Tato akce byla poslední akcí „Z“ ve prospěch tělovýchovy ve Vysokém nad Jizerou. Přístavba byla po mnoha problémech, diskuzích a potížích dokončena a uvedena do provozu v roce 1993. Tělovýchovnou jednotu stálo dokončení „Přístavby“ 850.000,- Kč z vlastních prostředků.

Pádem komunismu padl i příliv finančních prostředků na investiční akce pro tělovýchovu. Stát dotuje tělovýchovu pouze příspěvkem na činnost a na

údržbu zařízení. Do roku 1996 to bylo 100.000,- Kč, po přijetí „balíčku“ asi 60.000,- Kč.

Všechny velké akce „po sametu“ hradila TJ ze svých prostředků.

Z provozu lyžařského vleku, z ubytování, z pronájmu zařízení, z podnikatelské činnosti (práce pro cizí) a v poslední řadě i ze sponzorských darů a z výnosů při „ošetřování“ bankovního konta (např. v roce 1997 cca 60.000,- Kč od sponzorů a 100.000,- Kč z droků term. vkladů). V roce 1994 dotovalo TJ i město Vysoké nad Jizerou částkou 30.000,- Kč.

V letech 1990-1997 byly realizovány z vlastního tyto investiční akce:

1991 rekonstrukce kabín na fotbalovém hřišti - 280.000,- Kč

1993 bylo zakoupeno z Rakouska zařízení na úpravu sjezdovek Kassbohrer PB 200 včetně frény. Na tento nákup byl úvěr ve výši 1,8 mil.Kč se splatností 3 roky. Náklady na tento stroj činily celkem 2,289 mil.Kč. Úvěr a úroky z něho silně prověřily vedení TJ. Bylo těžké udržet uzdu požadavků a najít zdroj příjmů do spolkové pokladny. V těchto těžkých letech došlo k částečné „odprofesionalizaci“ TJ. Trenéři a cvičitelé přestali být placeni, tajemníkovi byl snížen na jeho žádost plat cca o 70 %, byl snížen počet zaměstnanců, byla odprodána v té době přebytková technika, bylo započato s vybíráním parkovního na parkovišti u LV, byly podniknuty velmi riskantní výdělečné akce (např. položení potrubí pod skládku TKO ve Sklenářicích, zajistil L. Novotný s LKT 120), i když bylo původně uvažováno o použití vrtalníku. Každý bezpečák by

z jeho riskantního sjezdu minimálně zešedivěl. Byla to „prů.....“ doba po všech stráčkách. Ke kladům té doby však patřila iniciativa některých oddílů k získání finančních prostředků z vlastní činnosti (sponzoři, pořádání závodů, spol. akcí, vlastní příspěvky aj.) Poděkování zasluhuje zvláště vedení Českého ski klubu té doby.

V těžkých letech byl zakoupen nový mikrobús Š 1203 za cca 180.000,- Kč, počala výstavba běžeckého areálu /celkem 147.000,- Kč/, byla provedena nutná výměna boileru v ubytovně (40.000,- Kč). K tomu všemu je potřeba přičíst 80.000-165.000 Kč ročně na vlastní sportovní činnost z prostředků TJ. V roce 1996 počalo placení nájemného za pozemky, které jsou využívány pro potřeby LV (100.000,- Kč ročně). V roce 1997 bylo zakoupeno od města vnitřní vybavení přístavby tělocvičny za 80.000,- Kč, město následně darovalo přístavbu TJ, byly zakoupeny pozemky od města pro rekonstrukci kiosku u LV v Sachtech. Celkové náklady činily 1.878.000,- Kč.



Restaurace „U FERYHO“ (u vleku) ve stavbě.



Hotový objekt se 60 místy u stolů.

Restaurace „U FERYHO“ (u vleku)

Po-Pá 18.00 - 22.00 hod.

So 16.00 - 24.00 hod.

Ne 16.00 - 22.00 hod.

Út zavřeno

Po dobu provozu vleku otevřeno nepřetržitě.

Byla opravena střecha na tělocvičně za cca 320.000,- Kč. Byly zakoupeny „strategické“ pozemky v prostoru lyžařského areálu za 511.000,- Kč, bývalá lesní školka a další, asi 6 ha. Majetek TJ dosahuje v účetních cenách hodnotu 15 mil. 130.672,- Kč.

Tělocvičňová jednota nebyla do konce roku 1997 zadlužena (nepočítaje půjčku na výhodný nákup strategických pozemků 500.000,- Kč). Výše uvedený výčet finančně nejnarůčnějších akcí TJ možná někomu něco řekne o hospodaření TJ. Někomu to neřekne vůbec nic a jiný bude zase tvrdit, že nic není problém, že se zaspalo, že bylo třeba se řádně zadlužit, a že co se třeba i s dluhy vybuduje, nikdo již nezruší a nevezme. Možná nezruší, ale zcela určitě vezme, když nebudou dluhy placeny. Co by si počala TJ bez lyžařského vleku, bez té „krávy“

rekordmanky, která je již dost sešlá a která je dojena k užítku všech oddílů celé TJ. Kdo by financoval činnost oddílů? Tato „kráva“ je - obrazně řečeno - dojena celým městem. Každý má z lyžařského vleku užitek. Kolik lidí však dá této krávě nažrat?

Stavět tuto „kravičku“ na druhé, třetí stání by se mohl sakramentsky nevyplatit. Kdo ještě pořad nechápe, nechť se přepne na význam lyžařských vleků třeba pana starosty v Pasekách N.J., v Rokytnici N.J., Harrachově. TJ Vysoké N.J. není malá ani chudá organizace. Co vydělá, snaží se investovat. V každém případě není činnost TJ zdrojem fajnových příjmů pro její zaměstnance, jak je prezentováno některými spoluobčany a možná i členy TJ.

Nejvyšší orgán TJ je valná hromada. Během roku řídí chod TJ 11 členný výbor TJ. TJ má v současné době 4 „glepotečné“ stálé zaměstnance: vedoucí ubytovny, 2 údržbáře a zároveň strojníky LV, finanční hospodářku a tajemníka. Platové zatížení činí měsíčně na tyto zaměstnance (mimo provoz LV, kdy se navyšují platy vlekaři) asi 23.000,- Kč brutto. TJ dále hradí pramí fotbalových dresů, údržbu fotbalového hřiště, údržbu techniky TJ, údržbu běžeckých tratí, fakturačně topeň v ubytovně, více než symbolicky sekretáře a matřičku TJ. Z platů z TJ skutečně nikdo nezbohatl.

Při pohledu na „blízký horizont“ se mohou domnívat, že TJ ve Vysokém N.J. čeká v „budoucnu na dohled“ řada problémů. Ne snad z důvodu očekávaných organizačních změn, ale proto, že vlek do 16. ledna nevydělá ještě ani korunu, že ubytovna zeje prázdnotou a že na Kokr-

háči je jen tak pocukováno. Sportovci budou chít sportovat, zařízení se bude muset udržovat, dluh na pozemky by se měl také zaplatit, kmenoví zaměstnanci budou muset mít mzdu každý měsíc. Bude se muset vyřešit problematika sokolských pozemků, která bude stát TJ asi 200.000,- Kč. Bude se muset přemýšlet o nových investicích (lyžařský vleč, plynová kotelná, pásy Kassobotteru). Bude se muset přemýšlet o osudu fotbalového hřiště a vztahu k pozemkům města, které využívá TJ. Bude se muset přemýšlet a hlavně hodně pracovat. Ne všichni proti všem, ale svoeně táhnout za jeden provaz a jedním směrem.

Ing. Pavel Štěpánek
odstupující tajemník TJ

Společenská kronika

Budem vždy s láskou vzpomínat

Začátkem listopadu nás navždy opustil pan učitel Hnyk. Patřím k té šťastné generaci, kterou učil zpívat, kreslit, milovat domov i tuto krásnou zem. I když jsme všichni znali jeho požehnaný věk, který samozřejmě také přináší i zdravotní potíže, přesto jsme byli touto smutnou zprávou bolestně zasaženi. Dovolte mi krátce zavzpomínat. Byla jsem nejen žáčkou pana učitele, ale my jsme spolu přes 30 let sloužili na kůru ČCSH, pan učitel jako var-

haník, já jako zpěvačka. Křtiny, svatby, pohřby, každou neděli bohoslužby a velké hraní na Velikonoce nebo Vánoce. Věru velký kus krásné a obětavé služby. Nikdy na to nemohu zapomenout. A přece je to jen jeden z kroužků řetězu toho všeho, čím pro nás pan učitel byl. A tak chci poděkovat za všechna jeho moudrá a laskavá slova, za pochopení a útěchu, když nám bylo smutno. Za všechny krásné písničky, které jste nás naučil zpívat, za pěkné obědky, které jste nám namaloval, za to vše dnes můžeme říci jenom to jediné - děkujeme. Budete nám dlouho chybět.

Váše žákyně Slávka Hubáčková

✱ Panu Stanislavu Haasovi patří dík za dlouholetou práci v sociální komisi (dříve SPOZ). Jeho práce v tomto oboru by mohla sloužit jako vzor, nestalo se, že by někdy zapomněl na ty, kteří měli být navštíveni u příležitosti jejich životního jubilea.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

✱ 17. ledna oslavili zlatou svatbu manželé Hana Stanislav Mervaldovi ze Zlaté Olešnice. Srdčně blahopřejeme.

Vysoké nad Jizerou

✱ Dodatečně blahopřejeme panu Mil. Chvalimovi z Vysokého nad Jizerou k jeho 90. narozeninám.

- 10. 1. Štekr Antonín 92 let
- 10. 1. Francová Jaroslava 76 let
- 10. 1. Šírová Hana 72 let

- 16. 1. Hájková Ludmila 76 let
- 22. 1. Bartoniček Karel 74 let
- 29. 1. Hásek Josef 84 let
- 29. 1. Pačková Jarmila 75 let
- 3. 2. Zemanová Hilda 82 let
- 3. 2. Bažantová Milada 72 let
- 11. 2. Kvarda Bohuslav 71 let
- 16. 2. Hladíková Jilka 70 let
- 18. 2. Hajný Bohumír 80 let

Horní Tříč

- 1. 1. Novotná Zdeňka 81 let
- 8. 1. Slavík Čestmír 73 let
- 10. 2. Stehliková Ludmila 79 let
- 10. 2. Hrubý Miloš 74 let
- 13. 2. Bartoňová Marta 79 let
- 15. 2. Škoda Josef 74 let
- 17. 1. Hančová Božena 75 let
- 26. 2. Vránová Anna 70 let
- 28. 2. Vrána Josef 78 let

Sklenařice

- 1. 1. Opátko Josef 74 let
- 13. 1. Palasová Milada 70 let
- 17. 1. Habová Ludmila 85 let
- 20. 2. Vondrák Bohumil 79 let
- 21. 1. Stochel Marian 77 let
- 28. 1. Metelka Ladislav 75 let

Stará Ves

- 5. 2. Janoušková Marie 77 let

Do dalších let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

✱ NARODILI SE ✱

- 10.12.1997 se narodila v Jilemnicích manželům Iloně a Josefu Vránovým z Horní Tříče dcera Anna.

Blahopřejeme

ZEMŘELI

- 23. 11. 1997 pan Stanislav Haas v Jilemnicích ve věku 83 let
- 8.12.1997 pan Antonín Náchodský ve Vysokém nad Jizerou ve věku 47 let
- 10.12.1997 paní Miluše Kučerová v Nechanicích ve věku 68 let.
- 17.12.1997 pan Stanislav Preissler v Jilemnicích ve věku 45 let
- 23.12.1997 pan Václav Hladík, vysoký rodák a známý ochotník, ve věku 74 let
- 28.12.1997 paní Miroslava Jandová ve Vysokém nad Jizerou ve věku 68 let
- 28.12.1997 pan Miloš Janda ve Vysokém nad Jizerou ve věku 68 let
- V prosinci zemřel v Liberci vysoký rodák a bývalý lyžařský reprezentant vysokého Ski klubu Josef Hrubý.
- 9.1.1997 paní Věra Vacková v Jilemnicích ve věku 79 let
- 11.1.1997 pan Vladimír Kučera v Jilemnicích ve věku 79 let
- 18. 1. 1998 pan Vladimír Kučera, syn v Praze ve věku 48 let
- 25. 1. 1998 pan Josef Kramář ve Sklenářicích ve věku nedožitých 81 let
- 25. 1. 1998 paní Štěpánka Maturová v DD v Rokytnici n. Jiz.

Čest jejich památce

Statistika

Loňský rok 1997 byl pro naše město neuvěřitelně smutný v počtu zemřelých občanů přímo z Vysokého nebo rodáků, žijících v okolních městech. Odešlo 30 občanů, z toho 14 žen.

V Y M Ě N Í M

**garsonku v Praze
za byt nebo rodinný dům
ve Vysokém nad Jizerou**

Finanční vyrovnání dle potřeby.

Informace Vl. Bartoň, tel. 0432/593222

Firma DARRE s.r.o.

výrobce nábytku - Jablonec nad Jizerou hledá:

**lakýrníka na nábytek s praxí
truhláře do nábytkářské výroby**

Bližší informace: 0432/591166